

CAROWA (4) *sb f*

carowa (3), **carzowa** (1); carowa *GórnDworz* (3); carzowa *BielKron*.

Oba a pochylone, o jasne.

sg N cárovã (1). ◇ G cárov(e)i (1). ◇ D cárov(e)i (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. Zapożyczony z Rusi tytuł władczyni, panującej tatarskiej (1) : iáko była Tomiris Czarowa Tátárka *GórnDworz* Z6v.

2. Zapożyczony z Rusi tytuł żony „cara” (tj. chana) tatarskiego (3) : [Zofia] posłála dary Carzowey Tátárkiey *BielKron* 429; ktory oddawłzy dary/ dwie łtrzałce od Cará/ á chułtkę modrą od Carowey/ niemiál nic inego w łwey legáciey/ iedno záleczánki. *GórnDworz* P, P v.

Synonimy: cesarzowa, krolowa.

Cf CARZYCA